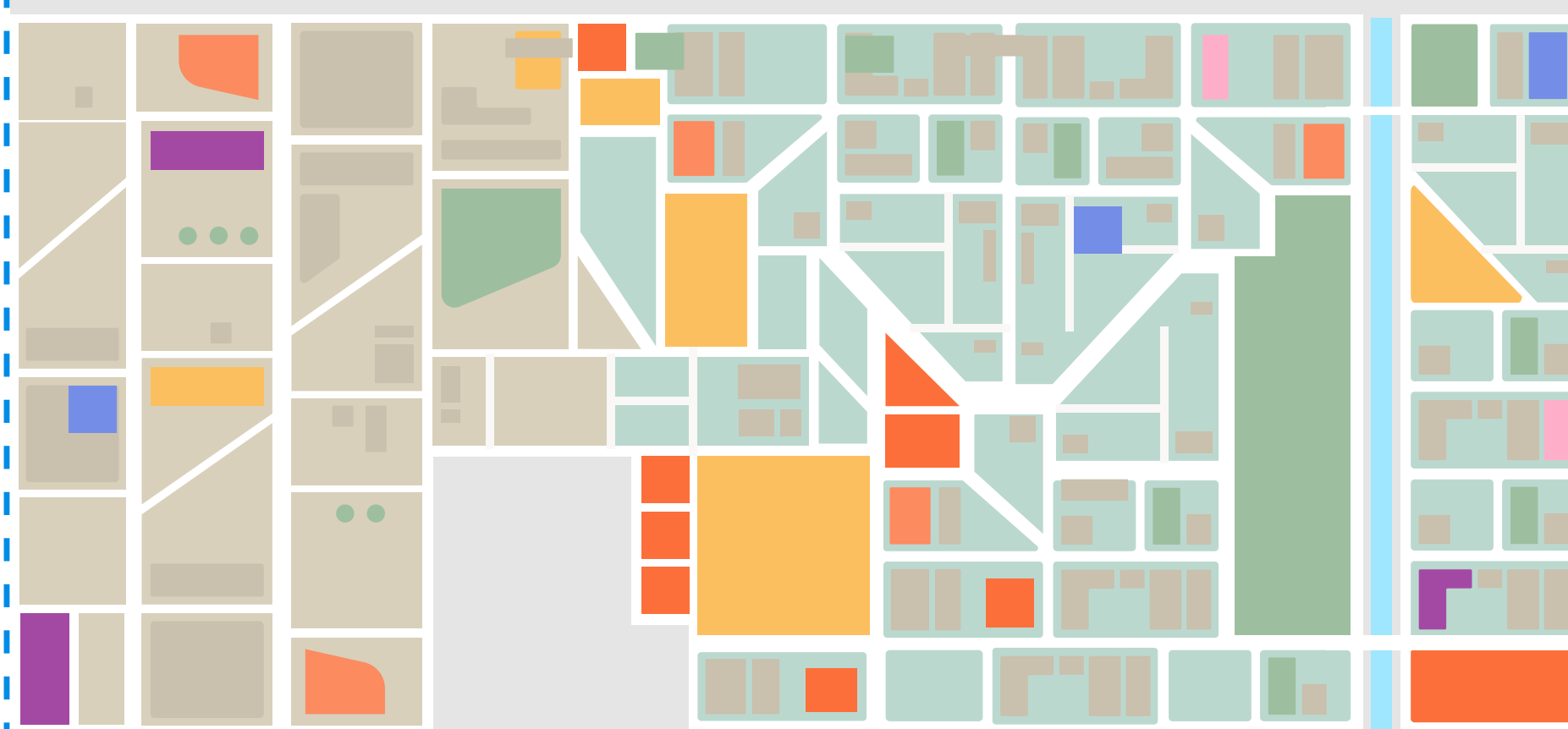

Planowanie przestrzenne może być jednym z podstawowych narzędzi ochrony klimatu. Miasta zużywają 60-80% światowej energii i wytwarzają 75% emisji CO₂. Podstawowe źródła emisji komunalnych to spalanie paliw na potrzeby ogrzewania i transportu. To, ile energii zużywamy na potrzeby jednego osiedla lub dzielnicy w dużym stopniu zależy od jego położenia i rozplanowania.

OSIEDLE BLISKO CENTRUM MIASTA

Połączenie różnych funkcji – nie tylko mieszkania, ale też sklepy, szkoła, przedszkole, inne usługi – mniejsze potrzeby transportowe

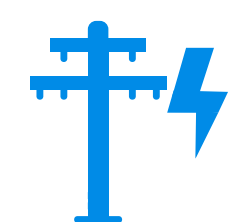
Dostęp do komunikacji miejskiej – przystanki, do których można dotrzeć piechotą lub rowerem

OZNACZA:

Niższe emisje gazów cieplarnianych i innych zanieczyszczeń

Krótsze dojazdy komunikacją miejską, mniej aut na drodze

Przesył energii elektrycznej, a często także ciepła na mniejszą odległość = mniejsze straty energii

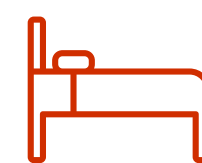
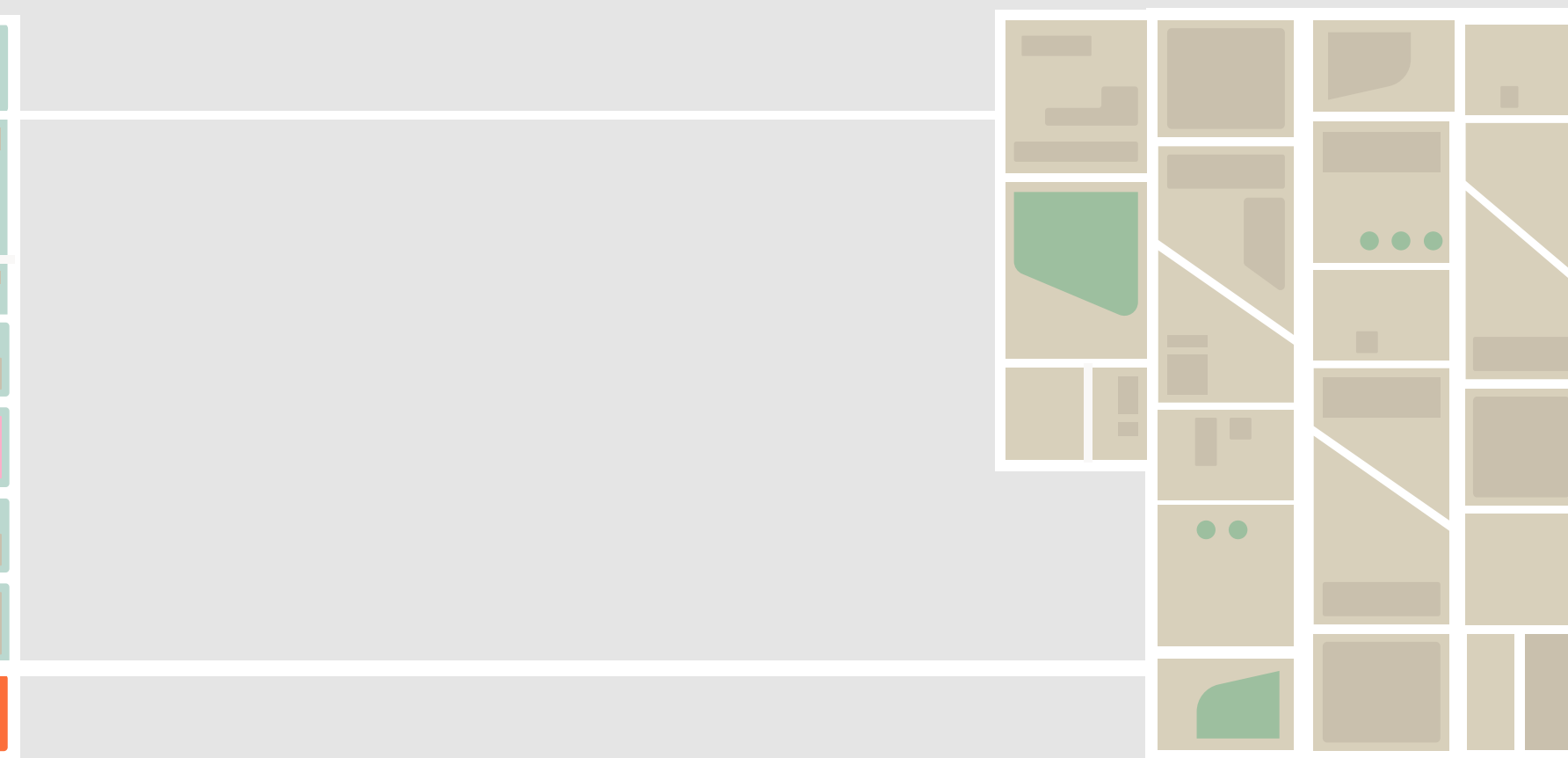
Większe szanse na dostępność sieci ciepłowniczej = ograniczone ryzyko niskiej emisji

DLA MIESZKAŃCÓW:

Częstsze poruszanie się pieszo lub rowerem = pozytywny wpływ ruchu na zdrowie

OSIEDLE W DUŻEJ ODLEGŁOŚCI OD CENTRUM MIASTA

Tylko jedna funkcja – mieszkaniowa, na osiedlu nie ma żadnych usług, wszędzie trzeba dojechać

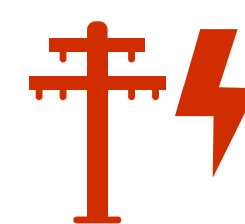
Brak dostępu do komunikacji miejskiej – konieczność dojazdu samochodem

OZNACZA:

Wyższe emisje gazów cieplarnianych i innych zanieczyszczeń

Dłuższe dojazdy samochodem, korki

Przesył energii elektrycznej na większą odległość = większe straty energii

Mniejsze szanse na dostępność sieci ciepłowniczej = zwiększone ryzyko niskiej emisji

DLA MIESZKAŃCÓW:

Częstsze poruszanie się samochodem = negatywny wpływ braku ruchu na zdrowie

Władze samorządowe powinny ograniczać niekontrolowane rozlewanie się miast – tworząc plany zagospodarowania przestrzennego w sposób przemyślany, z uwzględnieniem wpływu na poziom emisji.